

Rebel·lió a les aules

RAFA GIL

D'esquerra a dreta: Joan Vilarroya i Jordi Soler (AEN), Marc Sancho (GEU), Josep Vidal (BEA) i un membre del BEAP. Els rebels amb causa.

Hi havia, en la ment de tothom, la necessitat d'aplegar esforços i, nosaltres, dins la campanya del Bloc de Progrés Jaume I, hem portat al món estudiantil la mateixa tàctica que en altres camps: asseure la gent a parlar". Aquestes reflexions del responsable del departament de joventut d'Acció Cultural del País Valencià, Toni Gisbert, conduïen el 6 d'octubre a una conferència de premsa a la capital valenciana en què féu presentació pública la Coordinadora d'Estudiants del País Valencià. Aquesta ha estat la primera iniciativa, amb exigències quasi institucionals, que d'ençà la transició democràtica ha provat de tornar a les universitats del país el protagonisme d'un revulsiu social marcat per la concepció fusteriana del poble valencià. I una de les condicions per travessar el desert de la dècada socialista ha hagut de ser l'enfrontament decidit amb el regne de taifes del sindicalisme i associacionisme de tarannà nacionalista. Una munió de sigles, set en total, sovint paregudes però sense cap connexió pràctica, conformen avui la Coordinadora, que la setmana passada superava els seus primers cinquanta dies. Ja el 21 de setembre, l'invent havia tret el cap públicament amb una nota de premsa en què manifestaven el seu suport a l'ordre d'homologació de títols aprovada per la Conselleria d'Educació el dia 24 d'agost. El gest representava, de fet, l'entrada de la nova entitat

El País Valencià viu actualment una agitació social desconeguda en la darrera dècada d'autonomia. I la Coordinadora d'Estudiants del País Valencià, que el pròxim 17 de desembre convoca una manifestació a Castelló, n'és l'exponent més nou.

en la polèmica oberta que el període pre-electoral ha engegat al País Valencià, i la seua presa de postura clarament decantada cap a la defensa del curt procés de redreçament cultural. "Es un pas més [l'ordre valenciana d'homologació de títols] cap al reconeixement legal de la unitat de la llengua catalana i millora el nostre futur professional"; la declaració, afegia: "Així mateix, rebutgem qualsevol posicionament partidista que jugue amb la desinformació que hi ha sobre aquesta qüestió i que vulga traure'n profit polític i electoral a costa de provocar un deteriorament molt perillós de la convivència pacífica i plural de la societat valenciana".

La Coordinadora d'Estudiants del País Valencià ha participat durant el mes de novembre en els actes que el Bloc de Progrés ha dut a les universitats de la geografia valenciana. El dia 10, l'entitat era a la Universitat Politècnica de València, precisament una de les universitats on el procés de normalització de l'ensenyament en català es troba més endarrerit; el dia 16 i 17, arribava el torn de la Universitat Jaume I de Castelló i la Universitat d'Alacant respectivament; finalment, el matí del passat 23, la Coordinadora era presentada al campus de Burjassot (l'Horta Nord) de la Universitat de València, i de vesprada ho era a les facultats de l'avinguda de Blasco Ibàñez de la ciutat. Malgrat les dificultats que, d'acord amb l'opinió dels responsa-

bles sindicals implicats, troba aquesta iniciativa en la seua voluntat per dotar d'una estructura sòlida els impulsos crítics del món universitari, la llavor ha començat aviat a donar fruits. El passat dia 24, la facultat de Geografia i Història de València va quedar col·lapsada per una concentració de protesta contra la reducció fins el 3% de la convocatòria de places per al professorat en català; "en aquest estat de coses, difícilment la nostra llengua assolirà un nivell de llengua normal". Més: el proper 17 de desembre, l'entitat panuniversitària ha convocat una manifestació que defensarà a Castelló la unitat de la llengua catalana. I tot just aquesta setmana, podria oficialitzar-se l'entrada del col·lectiu d'estudiants de Ciències de la Informació Aljamia, que naixia ara fa dos anys al centre d'ensenyament privat CEU Sant Pau, a Montcada (l'Horta).

Temps de convergència. "Tenim una gran voluntat de treballar sobre la realitat, d'aprofitar les eines que ens ofereix el sistema. Aquesta ha estat, al meu parer, una de les grans deficiències del nacionalisme a casa nostra". Elies Seguí, membre del Bloc d'Estudiants Agermanats de la Universitat Politècnica (BEAP), assegura a aquest setmanari que l'acostament entre les diverses organitzacions no respon exclusivament al clima pre-electoral actual: "seria molt fàcil fer una lectura en coordenades polítiques, però la veritat és que els temptejos de la Coordinadora són anteriors a l'actual situació política per què travessa el país". "Coincidències s'hi havien donat", afirma Jordi Soler, de l'Assemblea d'Estudiants Nacionalistes de la Universitat Politècnica (AEN), "amb candidatures conjuntes i en comissions generals per la normalització de la llengua, però potser el que faltava era una espenteta i una mostra de bona voluntat. Per primera vegada, aquestes condicions es donen avui". En efecte, mentre la discussió havia estat interna, els recels entre sindicats i associacions estudiantils que sovint competeixen en unes mateixes eleccions universitàries havien barrat en bona mesura que s'aconseguien conclusions pràctiques. Aquesta situació va ser una de les raons perquè Acció Cultural del País Valencià prengué la iniciativa: "No hem intervingut -declara Toni Gisbert- en el disseny d'un programa ideològic ni de cap altre tipus. El que desitgem és que la Coordinadora comence a caminar per ella mateixa, que ja ho fa. No hauria d'estar sotmesa a la campanya del Bloc, ni al seu ritme, sinó que hauria d'anar molt més enllà".

Els eixos de treball assenyalats en consens

Antoni Gisbert, responsable del departament de joventut d'ACPV. Durant els darrers mesos, Gisbert ha filat la teranyina on van caient més i més organitzacions estudiantils.

coincideixen a criticar en la universitat una manca de participació dels estudiants, causada pel model d'ensenyament, que creuen que no respon a les necessitats professionals actuals. Marc Sancho, fundador del sindicat Germania d'Estudiants Universitaris a la Universitat Jaume I de Castelló, destaca l'excepcionalitat d'aquesta institució: "La Jaume I és molt nova i, per tant, està encara per definir-se en alguns aspectes, però l'actitud de la nostra generació respecte a la llengua i dels estereotips no és gens positiva, ans al contrari, continuen patint una espanyolització greu. De mica en mica, anem madurant políticament i el contacte amb la resta d'estudiants del País Valencià ens ajudarà a avançar en la direcció més positiva, n'estic segur". La declaració de principis de la Coordinadora reclama un ensenyament progressista, nacionalista i desburocratitzador, alhora que exigeix un model de finançament que garanteixi els mitjans adients per les titulacions.

RAFA GIL

I amb un somriure, la revolta.

L'impacte d'aquest pas, però, resta ben lluny de la ingenuïtat adolescent dels seus protagonistes. Encara més, tothom n'és conscient: "que potser els polítics ens utilitzen?", es pregunta Jordi Davó, membre del BEA a Alacant, "no ens fa por, és clar. És clar que nosaltres també els aprofitarem. Seria absurd que ho deixàrem estar i ens creuàrem de braços només perquè sospitem que després voldran aprofitar-ho un o altre partit polític". De fet, la declaració conjunta que cada nou membre de l'ens panuniversitari

haurà de signar ja fa referència explícita a la necessitat de "fer avançar el conjunt del nacionalisme". Toni Gisbert planteja sense embuts una lectura de la Coordinadora que tindria una eclosió directa en el panorama polític valencià: "Una cosa molt remarcable és que es tracta de la primera experiència conjunta de diverses maneres d'entendre el nacionalisme, i amb això, a veure si d'una vegada la gent adulta n'aprén. I és important també destacar que han estat els joves, paradoxalment, els primers a demostrar maduresa en aquest sentit, i a dur amb èxit una proposta així".

Han passat els anys, pocs però suficients perquè les llargues patilles contestatàries i els texans acampanats hagen quedat arraconats com un vell record d'una imaginació que mai no va arribar al poder. Avui, és temps d'aprendre dels errors, de reformisme possibilista i agitació institucionalitzada. A més a més, avui, el que és moda són les bufandes pseudopalestines.

Victorià Jiménez